

SZEGED

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 2160 kor. | Negyedévre 540 kor.
Fel évre 1080 | Egy hóra 180

Megjelenik naponként reggel.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Kölcsey-utca 6. * Telefon 13-33.

Peidl Gyula képviselő szegedi látogatása

Vasárnap beszámolót mondott. — Négy szociáldemokrata képviselő beszéde a szegedi gyűlésen.

Peidl Gyula és képviselőtársai, mint megírjuk, szombaton este óriási ováció mellett vonultak be Szegedre. Vasárnap valóságos ünnepet ült a munkásság, hogy Szegeden láthatta zászlóvivőit, akik látogatásuk napját hosszú időre emlékeztetéssé tették. Az a munkásság, amelyet a kurzuspolitika egyenesen kitagadottnak nyilvánított a hazából, ez a munkásság vezéreinek példaadó szavain keresztül ismételt megmutatta, hogy magyarul érez és gondolkodik s hogy a hazafiasságot bölönnel és internálással sem lehetett kiirtani belőlük.

Amikor vasárnap a szegedi munkássághoz beszéltek, az senki szemében sem lehet szálla, destrukció, vagy vörös rém. Békéről és munkáról esett szó, bocsúletes, őszinte politikáról, a demokrácia elemi követelményeiről. Peidl Gyula személye ez alkalommal végleg a szívéhez fűződött a második kerületi közönségének s akik azt hiszik, hogy petícióval ki lehet irtani az igazságot, azok vasárnap meggyőződhetek az ellenkezőjéről.

A szociáldemokrata párt gyűlése.

Jóval hat óra előtt már hatalmas tömeg gyűlt össze a Kossuth Lajos-szűrűn levő László-féle vendéglő kertjében, ahova az érdeklődők nagyrésze be sem fért, hanem kinn rekedt az utcán. Mindenütt rendőrök, detektívek cirkáltak és vigyáztak a rendre, de rendzavarás egyetlenegy-szer sem történt.

Hat óra előtt néhány perccel megérkezett Peidl Gyula a kíséretében levő szocialista képviselőkkel és a szociáldemokrata pártvezetőség tagjaival. Az udvaron szorongó tömeg szűnni nem akaró éljenzéseit fogadta az érkezőket és lelkesen tüntetett a második választó kerület nemzetgyűlési képviselője mellett.

A gyűlést rövid beszéddel Kovács Imre pártvezetőségi tag nyitotta meg. Nyugalomra, rendre intette a hallgatóságot, majd átadta a szót Peidl Gyulának, aki a következőket mondotta:

Peidl Gyula beszéde.

Tisztelt polgártársaim, tisztelt elvtársaim! Az a szép fogadtatás, amelyben tegnap részesített bennünket Szeged város munkássága, az a szeretet, amellyel körülvesznek, bőségesen kárpótol bennünket azért a gyűlöletes fogadtatásért, amiben a polgári pártok részéről a nemzetgyűlésen részesültünk. Azt hangoztatják állandóan, hogy nem vagyunk hazafiak. Kérdem, vajon kik a hazafiak?

Közbeszéd: A panamisták!

Peidl Gyula: Talán az a kicsiny

A szociáldemokrata képviselők látogatásáról az alábbi tudósításban számolunk be:

Küldöttségek, látogatások.

Vasárnap délelőtt Peidl Gyula, mint a II. kerület képviselője látogatást kívánt tenni a város hatóságánál. Kísérlete azonban nem járt szerencsével, mert a város hatóságának képviselői nem voltak megtalálhatók.

Délelőtt 11 és 1 óra között küldöttségeket fogadott Peidl a Tiszaszállóban lévő lakárán. Küldöttségleg tisztelgtek nála az összes szakszervezetek, munkásügyesületek, sőt a második kerület haladó polgársága, a kisiparosok is szakmak szerinti tisztelgtek képviselőjüknél. Délután Peidl visszaadta a látogatókat. Megtekintette a Munkásotthon, a szakszervezeteket, a Munkások Foglalkozási Szervezetét és a többi munkásjóléti intézményeket. Utána képviselőtársával együtt a Kossuth Lajos sugáru volt László-féle vendéglőbe ment, ahol résztvett a szociáldemokrata párt gyűlésén.

réteg, amely évszázadokon keresztül bitorolta az ország földjét? A történelem tanúsága szerint mindig, amikor a dolgozó kiseimberek helyzetük megjavítására törekedtek, mindig elakarták velük hitetni, hogy ez nem hazafias cselekedet. Nagyon jellegzetes, hogy már a választások előtt is és most is a nemzetgyűlésen minden gyűlölködés mellett hallottunk olyan hangokat, hogy a dolgozóknak a nemzetgyűlésen való képviselése megnyugvást kelt a nép körében. Ez azonban egymagában véve még nem lehet elég arra, hogy megnyugvást keltsen, hogy ez a megnyugvas állandó legyen. A szociáldemokratáknak nem az a legfőbb óhajuk, hogy képviselőt küldjenek a parlamentbe. Ennek csak akkor van értelme, ha a munkásképviselők megfélelő megértésre találják a tulajdonosiaknál és a kormánynd és olyan intézkedések történnek, amelyek megjavítják az életviszonyokat és a dolgozó nép jogi helyzetét. (Ugy van!) Ha csak arról volna szó, hogy szocialista képviselők üljenek a parlamentben, ezt már régen elérnénk volna. Maga Tisza István, aki hallani sem akart a választójog kibővítéséről, több ízben följajánlott pártunknak néhány mandátumot, de a párt ezt mindannyiszor visszautasította, mert a választójog kérdése fontosabb annál, hogy hany szocialista képviselő ül a parlamentben. Ha titkos a választójog, ez megadja a lehetőséget arra, hogy a választók minden befolyástól mentesen éljenek vele és így minden

képviselő, ha azt akarja, hogy mandátuma ne csak egy ciklusra szorjon, kénytelen olyan politikát folytatni, amely a széles népréteg érdekeit szolgálja.

Tisztelt polgártársaim! A dolgozó néprétegnek ma a legsúlyosabb gondok és viszonyok között élnek. A drágaság napról-napra fokozódik. Maga Bethlen István miniszterelnök adta tudtára hírlapok útján az ország lakosságának, hogy borzalmas lesz a tél. (Közbeszéd: A buza aranyparitása!) A drágasággal kell tehát alaposan foglalkoznunk. A szociáldemokrata képviselők ezt a maguk részéről meg is teszik. Megfelelő javaslatokat terjesztünk elő. Ha ezeket a nemzetgyűlés elfogadja, nem mondom, hogy a drágaságot teljesen megszünteti, de mindenesetre mérsékeli. A szociáldemokrata pártnak az az álláspontja, hogy a drágaság a gabonadrágából indult ki, mert ehhez igazodnak a többi árak. (Ugy van!) Ellenfeleink, a nagybirtokosok, akiknek hasznos lehet a kenyérdrágaság, azt akarják elhitetni a kisgazdákkal, a törpebirtokosokkal és a földmunkásokkal, hogy a szociáldemokratáknak ez az álláspontja ellenük irányul. Leszögezem és szeretném, ha a törpebirtokosok és a földmunkások ebben igazat adnának nekem, hogy számukra a magas gabonár nem jelent hasznát, mert nekik nincsen annyi búzjuk, hogy annak az árából földözhetnék más árak drágaságát. Ha olcsó a gabona, akkor az ipari termelés is olcsó. Hogy ezt megéltessük a nemzetgyűlésen is, ahhoz szükséges a szociáldemokrata képviselők kitartó munkája. Ehhez pedig szükségünk van arra, hogy választóink ernyedetlen munkával segítségünkre legyenek abban a harcban, amely arra irányul, hogy minél szélesebb rétegeket nyerjünk meg. Eredményt csak akkor érünk el, ha sokan vagyunk és ha cselekedetünket a meggyőződés diktálja.

— Ahhoz, hogy a dolgozó réte-

Négy szocialista képviselő beszéde.

Peidl Gyula befejezte beszédét. A hallgatóság hatalmas éljenzéseit ünnepelte a képviselőt. A taps és éljenzés még akkor is tartott, amikor Kovács Imre bejelentette, hogy Szabó Gyula nemzetgyűlési képviselő beszéde következik. Az ünnepi zaja csak akkor halt el, amikor Szabó Gyula megjelent a rögtönzött emelvényen.

Szabó Gyula

először Peidl Gyula személyével foglalkozik. Nem vagyok, ugymond, tekintélyimádó, az élet sokmindent megtanított, de egyre nem, hogy va-

gek életszínvonalát és jogi helyzetét megjavítani, szükséges, hogy Magyarországon törvénybe iktassák az egyesülési és gyülekezési jogot. (Ugy van!) Magyarországon kívül nincs még Európában még egy olyan ország, ahol nincs meg a népek ez a joga. Mindenek előtt szükségesnek tartjuk a sajtószabadság helyreállítását. (Zajos helyeslés.) Lehetetlennek és a mai korbá bele nem illőnek tartjuk, hogy közgazdasági uton tilthassanak be lapokat, vagy vonhassanak meg kolportázs-jogot. A kurzus alatt gyakran hangoztatták, hogy a kurzusellenes lapokat be kell tiltani és most a nemzetgyűlésen hasonló indítvánnyal állanak elő. (Nagy zaj.) Nyilvánvaló, hogy ilyen fölfogást sehol sem érthetnek meg. Kijelentem, hogy amikor ezt az indítványt meghallottam, Számuely neve jutott eszembe. Számuely emberekkel gyilkolt, ezzel a szellemet akarják meggyilkolni. (Zajos helyeslés. Fölkáltások: Le az orgoványiakkal! Szellemi Orgovány!)

— Negyvenhárom évvel ezelőtt Szegedet öntötte a Tisza, elpusztította az akkor virágzó várost. Az árvíz után sár és iszap maradt vissza. Szorgos munkára volt szükség, hogy ezt a sok sárát és iszapot eltakaríthassák és hogy az elpusztult Szeged helyére egy szebb Szegedet építhessenek. Polgártársaim! Nyolc évvel ezelőtt hasonló áradat öntötte el az országot, a háború. Ennek nyomán is sok sár és iszap maradt vissza. Eddig még nem sikerült ezt az iszapot eltakarítani, de nekünk az a törekvésünk, hogy az eltakarítás munkáját folytathassuk, hogy szabadabb tegyük az utat a közszabadsághoz, a munka, a jog, a kulturális fejlődés előtt. Ha sikerül ezt a sok sárát és iszapot eltakarítanunk, ha sikerül biztosítanunk a fejlődés lehetőségét Magyarországra számára, akkor bátran variálhatjuk a szállóigét, hogy Magyarországon szebb lesz, mint volt! Ezt azonban nem lehet elérni terrorral (Közbeszéd: De még internálással sem!), csak a közszabadságok törvényes biztosításával, a megélhetési viszonyok javításával és a kultúra fejlesztésével. Ehhez a munkához kérem én az önök kitartó és hűséges támogatását.

lakinek hizelegiek, de most ki kell jelentenem, hogy a munkásmozgalomban eltöltött életemnek ez az első boldog napja, amit Peidl társaságában töltök el Szegeden. Régen dolgozunk együtt és mindig azt látuk, hogy csak kevés hála jut azoknak, akik a kisemberekért küzdenek. De most, amikor a boldog emberek szemébe nézhetek, belátom, hogy nem hiába ugaroltunk. Amikor bementünk a nemzetgyűlésbe, nagyon jól tudtuk, hogy nem olyan társaságba megyünk, ahol tárt karokkal várnak bennünket, hanem szert mentünk be, hogy ott folytassuk munkánkat.